

Egyes ellátások folyósítása melletti keresőtevékenység

Ezúttal egyes társadalombiztosítási ellátások (nyugdíj, gyermekgondozási díj), illetve a gyermekgondozási segély, gyermekgondozást segítő ellátás¹ folyósítása alatt történő munkavégzéshez kapcsolódóan vizsgáljuk meg a közteher fizetési kötelezettség alakulását, tekintettel arra, hogy az ellátások folyósítása alatt egyre szélesebb körben van lehetősége a magánszemélynek keresőtevékenységet is folytatni.

Nyugdíj melletti munkavégzés

A nyugdíjasok egy része a számára folyósított ellátás kiegészítése, megélhetésének biztosítása érdekében végez munkát, más azért, mert olyan területen áll alkalmazásban, ahol hiány alakult ki a munkaerőpiacon, és ezért nehezen tölthető be a megüresedett álláshely, illetve van, aki egyéb megfontolásból szeretne az őt megillető ellátás megállapítását követően továbbra is dolgozni. Ehhez kapcsolódóan gyakran felmerülő kérdés, hogy van-e egyáltalán lehetősége a magánszemélynek a nyugdíj folyósítása mellett dolgozni, amennyiben igen, akkor hogyan alakul az őt terhelő közteher fizetési kötelezettség?

A nyugdíj melletti keresőtevékenységgel összefüggő szabályokat a Tny.², valamint az annak végrehajtásáról szóló kormányrendelet³ tartalmazza, a járulékfizetési kötelezettségre vonatkozó szabályokról pedig a Tbj.⁴ rendelkezik. A jogszabályokban foglalt előírásokra tekintettel a munkavállalás előtt tisztázni szükséges, hogy a magánszemély pontosan milyen ellátásban részesül, lényeges továbbá az is, hogy betöltötte-e a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt. Ezek az információk mind a kifizető, mind a munkavállaló szempontjából fontosak, ugyanis kihatással

vannak a járulékfizetési kötelezettségre, és a nyugellátás folyósítására is.

A saját jogú nyugdíjas fogalma 2012. január 1-jétől megváltozott, és a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) előírásaival összhangban került megállapításra.

Fenti időponttól a Tbj. alkalmazásában saját jogú nyugdíjasnak⁵ kizárólag azt a személyt lehet tekinteni, aki

1. a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény, illetve nemzetközi egyezmény alkalmazásával a 14. § (3) bekezdés *a)* [öregségi nyugdíj] és *c)* [rehabilitációs járadék] pontjában meghatározott saját jogú nyugellátásban, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított öregségi, rokkantsági nyugdíj-segélyben (nyugdíjban), egyházi jogi személytől nyugdíjban vagy növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi járadékban részesül,
2. a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek, illetve az EGT-állam jogszabályai alkalmazásával saját jogú öregségi nyugdíjban részesül.

Az a magánszemély tehát, aki korhatár előtti ellátásban, illetve ún. megváltozott munkaképességű személyként⁶ rehabilitációs ellátásban vagy rokkantsági ellátásban részesül, az nem minősül saját jogú nyugdíjasnak.

A rehabilitációs járadékkal kapcsolatban fel kell hívni továbbá a figyelmet arra, hogy a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény alapján 2015. január

1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 50. § (2) bekezdése szerint a gyermekgondozási segélyt 2016. január 1-jétől gyermekgondozást segítő ellátásként folyósítják tovább, ha az ellátásra való jogosultság 2016. január 1-jét megelőzően nyílt meg.

2) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.)

3) 168/1997. (XI.6.) Korm. rendelet

4) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultságról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.)

5) Tbj. 4. § f) pont

6) Mmtv. 3. § (1) bekezdés

1-jét követően ezen a címen ellátást már nem folyósítanak.

Az említett jogszabályokban foglalt előírások teljesülése esetén a magánszemély nyugdíjasként más munkavállalóhoz hasonlóan dolgozhat. Így lehetősége van pl. munkaszerződéssel munkaviszony keretében dolgozni (akár teljes, akár részmunkaidőben), munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében (megbízási szerződés alapján, egyéni vállalkozónak nem minősülő vállalkozási jogviszonyban) munkát vállalni, folytathat tevékenységet egyéni-, illetve társas vállalkozóként, továbbá egyszerűsített foglalkoztatás keretében is alkalmazható. A nyugdíjas személy is lehet továbbá háztartási alkalmazott, azaz másik magánszemélynél vállalhat pl. takarítást, gyermek felügyeletet stb.

A nyugellátás folyósítása szempontjából azonban fontos felhívni a figyelmet a Tny. 83/B. § (1) bekezdésében foglalt azon előírásra, mely szerint, ha az öregségi nyugdíjkorhatárt be nem töltött, a 18. § (2a)-(2d) bekezdése alapján [legalább negyven év jogosultsági idővel rendelkező nő részére] megállapított, vagy a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján továbbfolyósított öregségi teljes nyugdíjban részesülő személy a tárgyévben a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítással járó jogviszonyban áll, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytat, és az általa fizetendő nyugdíjjárulék alapja meghaladja a tárgyév első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér⁷ havi összegének tizennyolcszorosát (a továbbiakban: éves keretösszeg), az éves keretösszeg elérését követő hónap első napjától az adott tárgyév december 31-éig, de legfeljebb az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig a nyugdíjfolyósító szervnek a nyugdíj folyósítását szüneteltetni kell. Ha a fizetendő nyugdíjjárulék alapja az éves keretösszeget a tárgyév decemberében haladja meg, a nyugellátás szüneteltetésére ugyan nem kerül sor, de a tárgyév december havi nyugellátást – tekintettel a visszafizetési kötelezettségre vonatkozó előírásokra – vissza kell fizetni.

Az előbb ismertetett szabály alkalmazása során a fizetendő nyugdíjjárulék alapjába nem számít bele a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyból származó, a szünetelés

időtartama alatt szerzett kereset, jövedelem.

A Tny. 83/C. § (1) bekezdése értelmében az öregségi nyugdíj folyósítását – a jogviszony létesítésének hónapját követő hónap első napjától a jogviszony megszűnése hónapjának utolsó napjáig – szüneteltetni kell, ha a nyugdíjas közalkalmazotti jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, köztisztviselőként vagy közszolgálati ügykezelőként közszolgálati jogviszonyban, bírói szolgálati viszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban, ügyészségi szolgálati viszonyban, rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervvel hivatásos szolgálati jogviszonyban vagy a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszonyban áll.

Abban az esetben tehát, ha a nyugdíjas személy az előzőek szerint felsorolt jogviszonyban, azaz pl. kormányzati szolgálati jogviszonyban áll, akkor a jogviszony fennállásának teljes tartamára szüneteltetni kell az öregségi nyugdíja folyósítását.

A nyugellátásban részesülő személynek a fentiekhez kapcsolódó kötelezettsége, hogy 15 napon belül be kell jelentenie a nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv felé minden olyan tény, adatot, körülményt, amely a nyugellátásra jogosultságát vagy a nyugellátás folyósítását érinti.⁸ Vagyis többek között a bejelentési kötelezettség kiterjed arra is, ha a nyugdíjas magánszemély dolgozik a nyugdíj folyósítása mellett.

A nyugdíj adómentes bevételnek számít az Szja tv.⁹ 1. sz. melléklet 1.2. pontjában foglaltak alapján, ezért azt nem kell hozzászámítani a magánszemély által megszerzett adóköteles bevételhez az adókötelezettség teljesítése során.

A nyugellátás folyósítása melletti keresőtevékenység esetén a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettséget az adott tevékenységre, jogviszonyra vonatkozó szabályok szerint kell teljesíteni, nincs eltérés más munkavállalóhoz, vállalkozóhoz viszonyítva. Kivétel ez alól, ha a nyugdíjas egyéni vállalkozó általánadózást választ, ugyanis ilyen esetben az általános szabályokhoz képest alacsonyabb mértékű költséghányad vonható le a bevételből a jövedelem megállapítása során, vagyis nála a levonható költséghányadnál figyelembe veszik az általános szabályok szerinti

7) A 454/2015. (XII.29.) Korm. rendelet 2. §-a alapján 2016. január 1-jétől 111 000 forint

8) Tny. 97. § (5) bekezdés

9) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.)

járulékok és szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettség hiányát.

A különböző foglalkoztatási formák esetén eltérően alakul a járulékfizetési kötelezettség.

- a) A munkaviszonyban álló saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott a járulékalapot képező jövedelme után 4 százalék természetbeni egészségbiztosítási járulékot és 10 százalék nyugdíjjárulékot köteles fizetni. Amennyiben a nyugdíj folyósítása szünetel, akkor a 3 százalékos mértékű pénzügyi egészségbiztosítási járulék fizetésére is kötelezett.
- b) A Tbj. alkalmazásában kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül az az egyéni, illetve társas vállalkozó, aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.¹⁰

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó saját maga után, míg a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás köteles egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni, melynek havi összege 2016. január 1-jétől 7.050 forint (napi 235 forint). Abban az esetben, ha a nyugdíjas egyéni vállalkozó kivétet számol el, valamint a nyugdíjas társas vállalkozó a személyes közreműködésért díjazásban részesül, úgy 10 százalékos mértékű nyugdíjjárulék fizetésére is kötelezetté válik.

- c) Amennyiben a nyugdíjas magánszemély egyszerűsített foglalkoztatás keretében, vagy háztartási alkalmazottként végez munkát, akkor az ezen foglalkoztatási formákkal összefüggő speciális szabályokat kell rá alkalmazni, vagyis egyik esetben sem kell az érintettnek járulékot fizetnie.

Gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély, gyermekgondozást segítő ellátás folyósítása melletti keresőtevékenység

A gyermekvállalást segítő intézkedések következtében egyre szélesebb körben válik lehetővé, hogy az

arra jogosult magánszemély egyszerre több jogcímen részesüljön ellátásban, pl. az egyik gyermeke után gyermekgondozási díjban (a továbbiakban: GYED), a másik gyermeke után gyermekgondozási segélyben (a továbbiakban: GYES), valamint az, hogy egyes ellátások folyósítása mellett a korábbiakhoz képest hamarabb álljon újra munkába.

Az előzőekben nevesített ellátások melletti keresőtevékenység a gyermek meghatározott életkorától lehetséges. Az ezzel kapcsolatos részletszabályok az Ebtv.-ben¹¹ és a végrehajtására kiadott kormányrendeletben¹², illetve a Cst.-ben¹³ találhatóak, melyek közül néhány rendelkezés 2016. január 1-jétől változott.

A változások közül kiemelendő, hogy a GYES-ben részesülő személy – ide nem értve a nagyszülőt, az örökbe fogadót szülőt a Cst.-ben említett esetben, továbbá a kiskorú szülő gyermekének gyámját – keresőtevékenységet a gyermek fél éves koráig nem folytathat. (A korábbi szabályozás szerint a gyermek egy éves koráig nem lehetett munkát vállalni a GYES folyósítása mellett.) Fontos továbbá megjegyezni, hogy a Cst. nem minősíti keresőtevékenységnek a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt.

A GYED, GYES folyósítása alatt számos formában lehetséges a munkavállalás (pl. munkaszerződéssel munkaviszony keretében, vagy akár egyéni, illetve társas vállalkozóként is folytathat az érintett tevékenységet).

Munkaviszony esetén a foglalkoztatásnak nincs időbeli korlátja, vagyis az ellátásra jogosult magánszemély – figyelemmel az Ebtv.-ben, illetve a Cst.-ben foglalt egyes előírásokra – akár teljes munkaidőben dolgozhat úgy, hogy ez a körülmény nem befolyásolja a járulékfizetési kötelezettségét sem.

Az Szja tv. 1. sz. melléklet 1.7. pontja szerint adómentes a Cst.-ben meghatározott GYES. A GYED, mint adóköteles társadalombiztosítási ellátás az Szja tv. 3. § 21. pont b) alpontja alapján bérnek minősül, ezért az összevont adóalap részeként adóköteles.

Mindkét ellátás esetében 10 százalék nyugdíjjárulékot kell fizetnie a magánszemélynek.

Az említett ellátások melletti keresőtevékenységre vonatkozóan újonnan bevezetett rendelkezések kihatással

10) Tbj. 4. § e) pont

11) A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény

12) 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet

13) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény

vannak a munkaviszonyban álló személyeken túl a vállalkozói tevékenységet folytatókra is.

A Tbj. az általánostól eltérő, különös szabályt rendel alkalmazni az egyéni vállalkozó járulékfizetését illetően. A Tbj. 29. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a biztosított egyéni vállalkozó a 10 százalék nyugdíjjárulékot, valamint a 8,5 százalék egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot vállalkozói jövedelem szerinti adózás esetén a vállalkozói kivét, átalányadózás esetén pedig az átalányban megállapított jövedelem után fizeti meg. A járulékfizetési kötelezettség teljesítésénél figyelemmel kell azonban lenni arra is, hogy a nyugdíjjárulék alapja havonta legalább a minimálbér¹⁴, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék alapja havonta a minimálbér másfélszerese (a továbbiakban: járulékfizetési alsó határ).

Ugyanakkor az egyéni vállalkozó a járulékfizetési alsó határ után nem köteles megfizetni a nyugdíjjárulékot és az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot arra az időtartamra, amely alatt – egyebek mellett – GYED-ben, GYES-ben részesül. A GYES folyósításának tartama alatt azonban csak akkor mentesül a járulékfizetési alsó határ utáni fizetési kötelezettség alól, ha nem folytatja személyesen a vállalkozói tevékenységét.

Eltérően alakul tehát a járulékfizetési kötelezettség a két ellátás esetén, hiszen a GYED folyósítása önmagában megalapozza a mentesítő körülményt, ellenben a GYES-nél tekintettel kell lenni arra is, hogy az egyéni vállalkozó személyesen folytatja-e a tevékenységét vagy sem.

Az egyéni vállalkozó járulékfizetésének meghatározásakor ezért kérdésként merült fel, hogy az egyidejűleg GYED-ben és GYES-ben is részesülő, és ezen ellátások mellett tevékenységét személyesen folytató vállalkozónak a tényleges járulékalap, azaz a vállalkozói kivét, átalányadózás választásakor az átalányban megállapított jövedelem, vagy legalább a járulékfizetési alsó határ után kell-e a járulékokat megfizetnie?

Amennyiben az egyéni vállalkozó GYED-ben és GYES-ben is részesül, és ezek mellett a tevékenységét személyesen folytatja, akkor a járulékokat csak a tényleges kivét/átalányban megállapított jövedelem után köteles megfizet-

ni. A járulékfizetési alsó határ szerinti fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezést nem kell alkalmazni. Ebben az esetben ugyanis a GYED-re vonatkozó kedvezőbb szabály már érvényesül, így nem lenne indokolt a két ellátás egyidejű folyósítása miatt a járulékfizetési alsó határ szerinti fizetési kötelezettség alkalmazása.

Az egyéni vállalkozó saját maga után kötelezett a szociális hozzájárulási adót is megfizetni. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.) 457. § (3) bekezdése szerint az egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja legalább a minimálbér 112,5 százaléka.

Az Eat. a Tbj.-hez hasonlóan szintén mentesíti az előbbiekben ismertetett különös szabály alkalmazása alól az egyéni vállalkozót, amennyiben pl. GYED-ben, illetve GYES-ben részesül, kivéve, ha a GYES folyósítása alatt a vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja.

Összhangban a járulékfizetési kötelezettségénél leírtakra, a két ellátás együttes folyósítása esetén nem kell a minimum adóalap szerinti fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezést alkalmazni.

A fentiek szerint kell megállapítani a járulékokat és a szociális hozzájárulási adót a társas vállalkozás tagja esetén is, ha egyidejűleg GYED-ben és GYES-ben részesül.

A szociális hozzájárulási adóból érvényesíthető kedvezmények

Végezetül említést érdemelnek a szociális hozzájárulási adóból az adóalanynok által érvényesíthető kedvezmények is, melyeket a cikkben említett ellátások folyósítására tekintettel, meghatározott esetekben a folyósítás megszűnését követően is igénybe lehet venni. Ezek a kedvezmények nem a magánszemély, hanem a munkáltató kötelezettségét csökkentik ugyan, de ezáltal a foglalkoztatott arra ösztönzik, hogy bizonyos korosztályhoz tartozó, illetve egyes ellátásban részesülő személyeket is alkalmazzon.

A szociális hozzájárulási adóból különböző jogcímenek érvényesíthető kedvezmény, így egyebek mellett:

1. Az ötvenöt év feletti foglalkoztatott munkavállaló után¹⁵

14) Minimálbér alatt a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapláb kötelező legkisebb havi összegét kell érteni, a biztosított egyéni és társas vállalkozó járulékfizetéséről szóló rendelkezések alkalmazásában pedig a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes garantált bérminimum havi összegét, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szaképzettséget igényel.

15) Eat. 462/B. §

Amennyiben a munkavállaló a nyugdíj folyósítása mellett munkaviszonyban áll, akkor az adómegállapítási időszakra öt megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 14,5 százaléknak megfelelő részkedvezményt érvényesíthet utána a kifizető. Ezen kedvezmény igénybe vételekor kell figyelemmel lenni arra, hogy ha a nyugdíj folyósítása mellett munkát végző magánszemély csak részmunkaidőben dolgozik, akkor a kedvezményalapot a teljes munkaidő és a részmunkaidő arányában kell meghatározni.

2. A GYED-ben, GYES-ben vagy gyermeknevelési támogatásban részesülő vagy részesült munkavállaló után¹⁶

A részkedvezmény egyenlő a foglalkoztatott – GYED-ben vagy GYES-ben részesült vagy részesülő – természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 27 százalékaival a foglalkoztatás első két évében és 14,5 százalékaival a foglalkoztatás harmadik évében.

Fentiekől eltérően érvényesíthető a szociális hozzájárulási adóból kedvezmény akkor, ha a foglalkoztatott személy a Cst. szerint legalább három gyermekre tekintettel családi pótlékra szülőként jogosult és GYED-ben vagy GYES-ben részesült vagy részesül, vagy gyermeknevelési támogatásban részesült vagy részesül. Ebben az esetben a részkedvezmény egyenlő a természetes személyt (munkavállalót) az adómegállapítási időszakra megillető, az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 27 százalékaival a foglalkoztatás

első három évében és 14,5 százalékaival a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében.

3. A saját jogú nyugdíjasnak nem minősülő, de megváltozott munkaképességű vállalkozók után szintén érvényesíthető a szociális hozzájárulási adóból kedvezmény.¹⁷ Ennek feltétele, hogy az egyéni vállalkozó, illetve a tag 2011. december 31-én – a Tny. alapján megállapított – I., II., vagy III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 32-33. §-a alapján rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül, vagy ha az egyéni vállalkozó, illetve a tag rokkantsági ellátásban részesül és egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű.

A részkedvezmény egyenlő az adómegállapítási időszakra az egyéni vállalkozó által saját maga után megállapított, illetve a tag után a kifizető által megállapított adóalap, de legfeljebb a minimálbér kétszeresének 27 százalékaival.

Ha azonban a társas vállalkozás tagja a társasággal nem tagi jogviszonyban, hanem munkaviszonyban áll, akkor az Eat. helyett a Rehabilitációs kártya¹⁸ kedvezmény szabályai az irányadók.

Amint az látható, a magánszemély, legyen akár saját jogú nyugdíjas, vagy részesüljön meghatározott anyasági ellátásban, az egyes ellátások folyósítása mellett számos formában végezhet munkát. Az ellátás folyósítását – néhány kivételtől eltekintve –, nem befolyásolja a munkavégzés, és más munkavállalókhöz hasonlóan alakul a közteherfizetés is. A jogalkotói szándék továbbá arra irányul, hogy a gyermeket vállaló szülők mihamarabb visszatérjenek a munkaerőpiacra, melyet különböző intézkedésekkel (így pl. a szociális hozzájárulási adóból érvényesíthető egyes kedvezmények) kívánnak segíteni.

SZŐKE KRISZTINA

16) Eat. 462/D. §

17) Eat. 462/A. §

18) A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásáról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 16/A-16/B. §-ában foglaltakat kell alkalmazni.